

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 28. 11. 2024 r.

DNR-1.720.34.2024.MS

DECYZJA nr DNR-1/47/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: sukienka dziewczęca Nickelodeon, model PAW 52232509W, kod EAN: 5904009163108, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łoziskach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, polegających na ryzyku odniesienia przez dziecko obrażeń ciała lub podduszenia, a nawet uduszenia, i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sukienka dziewczęca Nickelodeon, model PAW 52232509W, kod EAN: 5904009163108, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łoziskach karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

7 maja 2024 r. produkt: sukienka dziewczęca Nickelodeon, model PAW 52232509W, kod EAN: 5904009163108 (dalej: „sukienka” bądź „produkt”) została notyfikowana przez organ nadzoru z Litwy w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/01196/24 (LT/02827/24).

Sukienka dziewczęca Nickelodeon, model PAW 52232509W, kod EAN: 5904009163108 przeznaczona jest dla dzieci (na metce podano rozmiar: 98/104 cm oraz wiek: 3/4 lata)

i została wykonana z dzianiny w kolorze ciemnoniebieskim. Sukienka ma długie rękawy, kaptur ze ściągaczem i sznurkiem wsuwany, tekstylnym z luźnymi końcami, o długości ok. 18 cm. Z przodu sukienki umieszczona jest aplikacja przedstawiająca postać z kreskówki oraz napis: „believe IN YOURSELF”. Do sukienki dołączona jest etykieta, na której widnieją m.in.: dane importera: E plus M sp. z o.o., ul. Fabryczna 5, 05-500 Łoziska, tel. /4822/737 24 54, e-mail: info@eplusm.pl, kraj pochodzenia: Indie oraz kod EAN: 5904009163108.

Z ekspertyzy Wydziału Nadzoru Rynku Regionu Kowieńskiego Państwowego Urzędu Ochrony Praw Konsumentów z 30 stycznia 2024 r. wynika, że sukienka nie spełnia wymagań normy EN 14682:2015, której polskim odpowiednikiem jest norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja* (dalej: „norma”). Zgodnie z punktem 3.2.1 tej normy (sekcja 3.2 *Obszar głowy, szyi i górnej części klatki piersiowej odzieży dla małych dzieci*), odzież dla małych dzieci nie może być projektowana, produkowana ani dostarczana z wsuwanymi sznurkami lub sznurkami funkcjonalnymi w obszarze głowy, szyi lub górnej części klatki piersiowej. Zgodnie z punktem 2.1 normy, małe dziecko oznacza osobę w wieku od urodzenia do 7 lat, w tym wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Kwestionowana sukienka jest przeznaczona dla dzieci noszących rozmiar 98/104 i w wieku 3/4 lat, zatem jest przeznaczona dla małych dzieci w rozumieniu normy. Ze względu na zastosowanie w kapturze luźnego wsuwanego sznurka tekstylnego o długości 18 cm, przedmiotowa sukienka nie spełnia wymagań określonych w normie i stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa dziecka, ponieważ podczas różnych czynności wykonywanych przez dziecko, sznurek może zaczepić się, np. o sprzęty na placu zabaw lub zaplątać w ruchome mechanizmy. Stwarza to zagrożenie dla zdrowia i życia dzieci w postaci poważnych obrażeń, podduszenia, a nawet uduszenia, jeżeli sznurek zaciśnie się wokół szyi dziecka.

Podzielając powyższą opinię, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572; dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 23 maja 2024 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łoziskach (dalej: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki oraz w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie, organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji i dowodów dotyczących obrotu produktem będącym przedmiotem postępowania, a także

o określenie jej roli w obrocie produktem, podanie liczby egzemplarzy produktu posiadanych na stanie oraz średniej ceny sprzedaży sukienki (netto).

Pismem z 25 czerwca 2024 r. strona postępowania przekazała informacje oraz dokumenty, z których wynikało, że zakupiła jednorazowo 912 szt. sukienki dziewczęcej Nickelodeon, model PAW 52232509W, kod EAN: 5904009163108 od kontrahenta z Indii (faktura nr GAR-47/23-24 z 9 maja 2023 r.). Strona postępowania przedstawiła zestawienie sprzedaży, z którego wynikało, że 904 sztuki zostały sprzedane łącznie ośmiu dystrybutorom, a 8 sztuk stanowiło rozchód wewnętrzny na potrzeby własne strony postępowania i nie było przedmiotem sprzedaży. Ponadto strona postępowania przedstawiła faktury korygujące potwierdzające zwrot 358 sztuk produktu przez dwóch dystrybutorów. Jednocześnie zadeklarowała, że na dzień 24 czerwca 2024 r. posiada 442 sztuki produktu pochodzące ze zwrotów od dystrybutorów, dokonanych w związku z nieprawidłowościami wykrytymi przez organ nadzoru z Litwy. Jak poinformowała strona postępowania, dwóch dystrybutorów oświadczyło, że posiadają w swoich magazynach łącznie 105 sztuk sukienki i w ramach działań naprawczych usunęli sznurki tekstylne w posiadanych przez nich egzemplarzach (jeden z dystrybutorów przedstawił zdjęcie sukienki bez sznurka), trzech kolejnych dystrybutorów oświadczyło, że nie posiada produktu na stanie magazynowym. Natomiast jeden dystrybutor nie złożył oświadczenia o stanie magazynowym, pomimo prób nawiązania z nim kontaktu.

Wobec tych ustaleń, postanowieniem z 12 lipca 2024 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sukienkę i wezwał ją do przedstawienia dowodów, wskazując przy tym, jakiego rodzaju działania powinna podjąć oraz jakie dowody powinna przedstawić na ich potwierdzenie. Prezes UOKiK wyjaśnił także, że działania podjęte przez dwóch dystrybutorów, polegające na usunięciu z tunelów sznurka tekstylnego, są niewystarczające i wskazał, iż powinni oni zaszyć tunel tak, aby uniemożliwić ponowne wprowadzenie sznurka wzdłuż kaptura. Jednocześnie, w związku z brakiem odpowiedzi na część pytań zadanych w piśmie z 23 maja 2024 r., Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania informacji dotyczących obrotu sukienką. Ponadto, w związku z informacją, że jeden z dystrybutorów nie odpowiedział na korespondencję, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przesłania dowodów potwierdzających podejmowane próby kontaktu z tym dystrybutorem.

Pismem z 16 sierpnia 2024 r. strona postępowania ponownie poinformowała, że sukienkę kupiło 8 dystrybutorów, z czego czterech przekazało oświadczenia o nieposiadaniu sukienki na stanie magazynowym, trzech dystrybutorów zwróciło łącznie 364 szt. sukienki,

a jeden z dystrybutorów nie przekazał żadnych informacji. Jednocześnie strona postępowania sprostowała informację o liczbie posiadanych egzemplarzy na stanie magazynowym i oświadczyła, że posiada 368 sztuk produktu, które po zakończeniu procesu wycofywania sukienki z rynku zostaną niezwłocznie przekazane do utylizacji. Strona postępowania oświadczyła również, że sprzedaż produktu prowadziła wyłącznie za pośrednictwem dystrybutorów i nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących sukienki. Ponadto zadeklarowała, że w przyszłości dąży do wszelkich starań, aby wprowadzane przez nią produkty na rynek spełniały wszystkie wymagania bezpieczeństwa. Do pisma strona postępowania załączyła dokumentację SAD poświadczającą zakupienie sukienki z Indii, a także oświadczenie od dystrybutora o nieposiadaniu produktu oraz fakturę korygującą poświadczającą zwrot produktu.

Pismem z 16 września 2024 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie deklarowanych dowodów utylizacji, a także wyjaśnienie rozbieżności dotyczących liczby sztuk sukienki zwróconych przez jednego z dystrybutorów.

Pismem z 1 października 2024 r. strona postępowania wyjaśniła rozbieżności w liczbie zwróconych sztuk przez jednego z dystrybutorów i jednocześnie poinformowała, że otrzymała jeszcze zwrot 87 sukienek od ostatniego z dystrybutorów. Wobec tego strona postępowania oświadczyła, że aktualnie posiada na stanie magazynowym 455 szt. sukienki, które zostaną przekazane do utylizacji. Strona postępowania oświadczyła, że nie otrzymała żadnych dodatkowych skarg i reklamacji dotyczących sukienki. Do pisma strona postępowania załączyła faktury korygujące od 4 dystrybutorów.

Wobec tego, pismem z 15 października 2024 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów utylizacji 455 szt. sukienki. Jednocześnie Prezes UOKiK wskazał, że jeden z dokumentów jest kopią niepoświadczoną za zgodność z oryginałem i wezwał stronę postępowania do przekazania tego dokumentu w odpowiedniej formie. Ponadto organ nadzoru poinformował stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 14 października 2024 r. strona postępowania przekazała dowody mające potwierdzić utylizację 455 sztuk sukienki (protokół nr 14/10/2024/01/M z czynności unieszkodliwienia odpadów wraz z potwierdzeniem wystawienia karty przekazania odpadów w systemie BDO przez przedsiębiorcę specjalizującego się w selektywnym odbiorze odpadów). Z uwagi na to, że przekazane przez stronę postępowania dokumenty stanowiły kopie niepoświadczone za zgodność z oryginałem, a zatem nie spełniały wymagań określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wezwał ją do ich ponownego przekazania w odpowiedniej formie.

Pismem z 4 listopada 2024 r. strona postępowania przekazała dowody utylizacji sukienki spełniające wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łoziskach, wprowadził na rynek produkt: sukienka dziewczęca Nickelodeon, model PAW 52232509W, kod EAN: 5904009163108 i pełni rolę producenta tego produktu w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się m.in. importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Do sukienki dołączona była etykieta, na której widniały m.in.: dane importera: E plus M sp. z o.o., ul. Fabryczna 5, 05-500 Łoziska, tel. /4822/737 24 54, e-mail: info@eplusm.pl, kraj pochodzenia: Indie. Dodatkowo, w toku niniejszego postępowania, przedsiębiorca przekazał fakturę zakupu sukienki od indyjskiego producenta oraz dokumentację SAD. Natomiast kod EAN: 5904009163108, umieszczony na produkcie i zweryfikowany przez Prezesa UOKiK za pomocą wyszukiwarki GS1, wskazuje na tego przedsiębiorcę jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie produktu na rynek. Mając na uwadze te ustalenia, spełnione zostały przesłanki do uznania strony postępowania za producenta w rozumieniu wskazanego wyżej przepisu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania administracyjnego stanowiły ustalenia litewskich inspektorów z Wydziału Nadzoru Rynku Regionu Kowieńskiego Państwowego Urzędu Ochrony Praw Konsumentów z 30 stycznia 2024 r., z których wynikało, że sukienka nie spełnia wymagań normy EN 14682:2015. Polskim odpowiednikiem tej normy jest norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*. Zgodnie z punktem 3.2.1 normy (sekcja 3.2 *Obszar głowy, szyi i górnej części klatki piersiowej odzieży dla małych dzieci*), odzież dla małych dzieci nie może być projektowana, produkowana ani dostarczana z wsuwanymi sznurkami lub sznurkami funkcjonalnymi w obszarze głowy, szyi lub górnej części klatki piersiowej. Zgodnie z punktem 2.1 normy, małe dziecko oznacza osobę w wieku od urodzenia do 7 lat, w tym wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Kwestionowana sukienka jest przeznaczona dla dzieci w wieku 3/4 lat (rozmiar 98/104), a zatem dla małych dzieci w rozumieniu normy i ze względu na zastosowanie w kapturze luźnego, wsuwanego sznurka tekstylnego o długości 18 cm, nie spełnia wymagań normy. Podczas różnych czynności wykonywanych przez małe dziecko, zwisające końce sznurka mogą się zaczepić, np. o konstrukcje lub sprzęty na placu zabaw lub zaplątać w ruchome mechanizmy, co może stwarzać zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia dzieci i skutkować odniesieniem poważnych obrażeń lub podduszeniem, a nawet uduszeniem.

Zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej (w tym przypadku - Litwy) wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, oraz wyniki badań przeprowadzonych (w tym przypadku badań organoleptycznych) w państwie członkowskim Unii Europejskiej, są dowodami w sprawie.

Mając na uwadze przedstawione ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, iż sukienka nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz może stwarzać zagrożenie dla zdrowia konsumentów (małych dzieci). Przedsiębiorca będący stroną postępowania nie zakwestionował oceny bezpieczeństwa produktu i niezwłocznie podjął działania zmierzające do wyeliminowania stwarzanych przez niego zagrożeń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego oraz oświadczeń strony postępowania wynika, że kwestionowany produkt został zakupiony jednorazowo w liczbie 912 sztuk w maju

2023 r. od wytwórcy z Indii, na dowód czego strona postępowania przekazała fakturę zakupu wraz z dokumentacją SAD. Następnie 904 sztuki produktu zostały wprowadzone na rynek za pośrednictwem 8 dystrybutorów (polskich i zagranicznych), zaś 8 sukienek zostało wykorzystanych na własne potrzeby strony postępowania. W wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie 30 dni strona postępowania poinformowała wszystkich swoich dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez sukienkę i konieczności zwrotu posiadanych egzemplarzy. W wyniku tych działań strona postępowania wycofała z rynku 455 egzemplarzy produktu od czterech dystrybutorów, a pozostali przekazali oświadczenia, że nie posiadają go już na stanie magazynowym. Następnie wycofane z rynku sztuki sukienki (w łącznej liczbie 455 sztuk) strona postępowania przekazała do utylizacji przedsiębiorcy specjalizującemu się w selektywnym odbiorze odpadów. Na tą okoliczność strona postępowania przekazała jako dowód protokół nr 14/10/2024/01/M z czynności unieszkodliwienia odpadów wraz z potwierdzeniem wystawienia karty przekazania odpadów w systemie BDO. Dodatkowo strona postępowania oświadczyła, że w przyszłości nie będzie wprowadzała na rynek sukienki będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez zakwestionowaną sukienkę, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Niemniej jednak, z uwagi na uznanie przez Prezesa UOKiK, że sukienka nie jest produktem bezpiecznym, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łoziskach, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie

w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 tej ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek dużą liczbę (904 sztuki) produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa i stwarzającego poważne zagrożenie dla grupy konsumentów podlegających szczególnej ochronie - małych dzieci. Poważne zagrożenie związane z użytkowaniem produktu polega na możliwości zaplątania się bądź zaczepienia się luźno zwisających sznurków przy kapturze sukienki, np. o wystające elementy lub konstrukcje czy sprzęty na placu zabaw. W wyniku tego mogło dojść do obrażeń

ciała, podduszenia, a nawet uduszenia dziecka. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie małych konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone. W niniejszej sprawie co prawda strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez podjęcie działań na rzecz eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt, jednak drugi warunek - przestanka znikomej wagi naruszenia prawa - nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przestanki wskazanej w art. 189f §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie został spełniony, odstąpienie na podstawie tej przestanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu jest niemożliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przestanek wymienionych w tym przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjną kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przestanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania niniejszej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przestanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Z uwagi na niezastąpienie przestanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przestanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy z organem nadzoru ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc to pod uwagę, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Podstawowym obowiązkiem strony, pełniącej rolę producenta produktu, jest wprowadzanie na rynek wyłącznie bezpiecznych produktów (art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Ustalenie, że sukienka będąca przedmiotem postępowania nie

jest produktem bezpiecznym przesądza o naruszeniu tego obowiązku. Wskazać należy, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nie na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych, regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*). Należy zauważyć, że stopień przyczynienia się strony postępowania do naruszenia prawa był znaczny, bowiem udostępniała ona sukienkę dystrybutorom, narażając w konsekwencji małych konsumentów na poważne ryzyko stwarzane przez produkt. Ponadto wobec strony postępowania toczyło się w przeszłości postępowanie administracyjne, przedmiotem którego był produkt należący do tej samej kategorii, tj. odzieży dla dzieci, który również posiadał luźno zwisające sznurki ściągające przy elemencie osłaniającym szyję¹ i wówczas Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że kolejne naruszenie przez nią przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów skutkować może nałożeniem na nią kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy.

W niniejszej sprawie za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że produkt był przeznaczony dla grupy konsumentów szczególnie chronionej ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów, tj. dla małych dzieci. Należy podkreślić, że produkt mógł być również przekazywany do użytkowania innym dzieciom, zatem ta sama sukienka mogła być noszona przez kilkoro dzieci, co poszerza krąg konsumentów narażonych na poważne ryzyko stwarzane przez produkt. Nieprawidłowości ustalone w drodze badań organoleptycznych produktu mogą doprowadzić do powstania obrażeń ciała, podduszenia, a nawet uduszenia się dziecka na skutek zaczepienia bądź zahaczenia końcami sznurków wystających z kaptura. Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał także fakt, że na rynek została wprowadzona duża liczba produktu - 904 sztuki, z czego nadal u konsumentów może pozostawać 449 sztuk sukienki. Ponadto nie jest to pierwsze naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez stronę postępowania. W ciągu ostatnich 10 lat w stosunku do strony postępowania toczyło się już postępowanie administracyjne w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy dziecięcej „GARWOOD KIDS X-68”, która również posiadała sznurek ściągający przy elemencie osłaniającym szyję - golfie (decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/45/2015 z dnia 25 maja 2015 r.). Zatem strona postępowania powinna znać uregulowania bezpieczeństwa określone w normie PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży*

¹ decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/45/2015 z 25 maja 2015 r.

dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja, zwłaszcza że działalność strony postępowania jest związana m.in. z projektowaniem i szyciem ubrań dla dzieci, a norma w obecnym brzemieniu obowiązuje od 2015 roku.

Natomiast za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał podjęcie przez stronę postępowania działań zmierzających do wycofania sukienki z rynku (działania informacyjne wobec dystrybutorów zostały przez stronę postępowania podjęte po otrzymaniu informacji o zagrożeniu stwarzanym przez produkt, tj. przed wszczęciem niniejszego postępowania), a także przekazanie w terminie wszystkich dowodów tych działań, w postaci dokumentów poświadczających wycofanie od dystrybutorów 455 szt. sukienki oraz dowodów utylizacji zwróconych egzemplarzy.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktu będącego jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych szt. produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu, Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z 16 sierpnia 2024 r., z którego wynikało, że produkt sprzedawany był w średniej cenie netto 28,74 zł. W związku z tym, oszacowana korzyść majątkowa ze sprzedaży 449 sztuk produktu wyniosła 12 904,26 zł. Określając korzyść majątkową Prezes UOKiK uwzględnił fakt przekazania przez stronę postępowania dowodów potwierdzających wycofanie z rynku 455 szt. sukienki, a także uwzględnił 8 sztuk, które stanowiły rozchód wewnętrzny i nie podlegały sprzedaży.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, wymierzając karę pieniężną określoną w sentencji niniejszej decyzji - 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił przede wszystkim wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy zauważyć, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt stwarzający poważne ryzyko związane z jego użytkowaniem, które wiąże się z możliwością doznania obrażeń ciała, bądź podduszenia, a nawet uduszenia, co stanowi zagrożenie dla zdrowia konsumentów (małych dzieci). Jednak na skutek działań podjętych w toku postępowania wycofała z rynku i zniszczyła 455 egzemplarzy sukienki. W opinii Prezesa UOKiK kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łoziskach, do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i ust. 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 6 000,00 zł (słownie: sześć tysięcy złotych 00/100), należy uiścić

w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 1 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 4) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzeczownika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:

